Dosar nr.2i-1287-1/18

H O T Ă R Î R E
Î N N U M E L E L E G I I
Dispozitivul hotărârii pronunțat public la 04 martie 2025 în mun. Chișinău
Hotărârea integrală întocmită la 21 martie 2025

Judecătoria Chișinău (sediul Central)
Instanţa compusă din:
Preşedintele ședinței, judecătorul Gheorghe MÎȚU
Grefier Alvina GRAUR

Cu participarea:
Reprezentantului S.A. ”Termoelectrica” – *****
Pîrîtului – *****
Reprezentantului pîrîtei ***** – avocatul *****
În lipsa:
Pîrîților – *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****

Examinînd în ședința de judecată publică cererea de chemare în judecată depusă de Adunarea creditorilor CCL nr. 145, reprezentată de S.A. ”Termoelectrica” către *****, ***** cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil CCL nr. 145,

A C O N S T A T A T:

Argumentele participanților la proces.

Prin Încheierea Curții de Apel Chișinău nr. 2i-199/14 din 11 aprilie 2016 s-a autorizat adunarea creditorilor debitorului CCL nr. 145, în procedura falimentului simplificat, de a introduce în instanța de insolvabilitate acțiunea prevăzută la art. 248 alin. (1) al Legii insolvabilității nr. 149/2012, privind atragerea la răspunderea subsidiară membrii organelor de conducere a debitorului CCL nr. 145 și membrii CCL nr. 145 (Vol. II, f.d. 147-148).

La 09.09.2016 Adunarea creditorilor CCL nr. 145, reprezentată de S.A. ”Termoelectrica” a înaintat cerere de chemare în judecată cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere ale debitorului insolvabil CCL nr. 145 (Vol. I, f.d. 4-5).

Ulterior, Adunarea creditorilor CCL nr. 145, reprezentată de S.A. ”Termoelectrica” a înaintat un amendament la cererea de chemare în judecată depusă inițial la data de 09.09.2016 prin care a solicitat atragerea la răspundere subsidiară solidară a membrilor organelor de conducere a CCL nr. 145, *****, contabilul-șef al CCL nr. 145 și membrii CCL nr. 145 indicați în anexa la amendament (Vol. I, f.d. 97-104).

Prin cererea concretizată din 27.02.2019, Adunarea creditorilor CCL nr. 145, reprezentată de S.A. ”Termoelectrica” a solicitat atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a CCL nr. 145, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****,

*****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, ***** și ***** prin încasarea din contul acestora în masa debitoare a CCL nr. 145 a sumei de 3 159 286,95 lei (Vol. I, f.d. 160-163).

Prin cererea concretizată din 14.05.2019, Adunarea creditorilor CCL nr. 145, reprezentată de S.A. ”Termoelectrica” a solicitat atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a CCL nr. 145, ***** prin încasarea din contul acestora în masa debitoare a CCL nr. 145 a sumei de 3 159 286,95 lei (Vol. I, f.d. 225-226).

În motivarea acșiunii s-a indicat că față de CCL nr. 145 a fost intentat proces de insolvabilitate, iar în cadrul administrării întreprinderii lichidatorul a constatat insuficienţa masei debitoare pentru executarea integrală a creanţelor tuturor creditorilor.

Suma totală a creanțelor validate care nu au fost stinse în cadrul procesului de insolvabilitate intentat față de CCL nr. 145 constituie 3 159 286,95 lei.

În drept a făcut trimitere la prevederile art. art. 247, 248, alin. (1), lit. f), h) și i) din Legea insolvabilității și a solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul pîrîților *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, ***** prin încasarea din contul acestora în masa debitoare a CCL nr. 145 a sumei creanțelor validate și nestinse a creditorilor CCL nr. 145 în mărime de 3 159 286,95 lei.

În ședința de judecată reprezentantul S.A. ”Termoelectrica” – ***** a susținut cererea înaintată, solicitînd admiterea acesteia.

În ședința de judecată pîrîtul – ***** nu a recunoscut acțiunea, solicitînd respingerea acesteia în baza motivelor invocate în referință (Vol. I, f.d. 16-20).

În ședința de judecată reprezentantul pîrîtei ***** – avocatul ***** nu a recunoscut acțiunea, solicitînd respingerea acesteia.

În ședința de judecată pîrîții *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, ***** nu s-au prezentat, deși au fost legal citați (Vol. II, f.d. 69-88; 93-98; 100; 106-109; 113), astfel încît, în temeiul art. 1, alin. (4) din Legea insolvabilității coroborat cu art. 206, alin. (3) CPC, s-a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

Pîrîtul ***** a depus referință prin care a solicitat respingerea acțiunii (Vol. II, f.d. 48-54)

Aprecierea instanţei.

Audiind explicaţiile participanţilor la proces și examinând materialele dosarului, instanţa de insolvabilitate consideră necesar de a respinge cererea de chemare în judecată, reieșind din următoarele considerente.

Din prevederile art. 1, alin. (1), 9, alin. (2), lit. f), 15, 16, lit. b) și g), 19 și 1998 Cod civil rezultă un principiu care corespunde unor cerințe de etică și echitate socială, cît și unor cerințe ale securității juridice: principiul răspunderii juridice pentru fapte ilicite cauzatoare de prejudicii, esența căruia constă în aceea că orice faptă a unei persoane, care cauzează altuia un prejudiciu, obligă pe acela din a cărui culpă s-a cauzat, a-l repara integral.

Astfel, conform art. 1 alin. (1) Cod Civil al RM, rezultă că legislaţia civilă este întemeiată pe recunoașterea egalităţii participanţilor la raporturile reglementate de ea, protecția vieții intime, private și de familie, recunoașterea inviolabilităţii proprietăţii, a libertăţii contractuale, protecția bunei-credințe, protecția consumatorului, recunoașterea inadmisibilităţii imixtiunii în afacerile private, necesităţii de realizare liberă a drepturilor civile, *de garantare a restabilirii persoanei în*

drepturile în care a fost lezată (s.i.) şi de apărare a lor de către organele de jurisdicție competente.

La fel, din prevederile art. 9 alin. (2), lit. f) Cod Civil al RM rezultă că, drepturile şi obligaţiile civile apar în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane.

Din prevederile art. 15 alin. (1) Cod Civil al RM rezultă că, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară, iar din prevederile art. 16, lit. g) Cod Civil al RM rezultă că, una din metodele de apărare a drepturilor subiective civile este repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial.

În acest sens, art. 19 alin. (1) Cod Civil al RM prevede că, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel.

Și art. 776 Cod Civil al RM prevede că, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Din prevederile art. 1998 alin. (1) Cod Civil al RM rezultă că, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Astfel, este incontestabil faptul că drepturile şi obligaţiile civile apar în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane.

Din ansamblul prevederilor legale menționate mai sus rezultă că pentru angajarea răspunderii civile delictuale se cer a fi întrunite cumulativ următoarele condiții, și anume:

a) Existența unui prejudiciu;
b) Existența unei fapte ilicite;
c) Existența unui raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu;
d) Existența vinovăției celui ce a cauzat prejudiciul.

Din prevederile art. 247 din Legea insolvabilității rezultă:

(1) În sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfăşoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei ţărăneşti (de fermier), administratorii societăţilor comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii şi membrii comisiilor de lichidare, contabilii.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care deţineau funcţiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deţinut aceste funcţii pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Astfel, legiuitorul a inclus în categoria „membrilor organelor de conducere” ale debitorului insolvabil persoane cu răspundere patrimonială diferită și cu capacitate diferită de a influența activitatea insolvabilului.

Instanța de judecată apreciază că răspunderea juridică civilă a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil reglementată de art. 247, 248 din Legea insolvabilității, are o natură delictuală, antrenîndu-se pentru faptele expres prevăzute de lege (art. 248, alin. (1), lit. a)-i) + art. 27, alin. (4) din Legea insolvabilității) și își are fundamentul juridic în prevederile art. 184, alin. (2) Cod civil din care rezultă că membrul persoanei juridice nu răspunde pentru obligaţiile persoanei juridice, iar persoana juridică nu răspunde pentru obligaţiile membrului, *cu excepţiile stabilite de lege* (s.i.) sau de actul de constituire. Prin urmare, în Legea insolvabilității se reglementează excepțiile de la regula de drept comun conform căreia membrul persoanei juridice nu răspunde pentru obligaţiile persoanei juridice.

Angajarea răspunderii civile delictuale, în general, presupune întrunirea anumitor *condiții generale* menționate mai sus (prejudiciul, fapta ilicită, raportul de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu, vinovăția).

Ca principiu de bază, instanța de judecată apreciază, că aceste *condiții generale* trebuie să fie prezente și în cazul angajării răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil.

Totodată, pe lîngă aceste condiții generale, ale răspunderii civile și cumulativ cu acestea, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, este necesar să fie îndeplinite și anumite *condiții speciale*, prevăzute de art. 248, alin. (1) din Legea insolvabilității.

Din prevederile art. 248, alin. (1) din Legea insolvabilității rezultă: dacă în cadrul procesului sînt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariţia stării de insolvabilitate a debitorului, la cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului instanţa de insolvabilitate poate dispune ca *o parte* (s.i.) din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acţiuni:

a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal;

b) desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului;

c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului;

d) procurarea de fonduri pentru debitor la preţuri exagerate;

e) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire;

f) dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată;

g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăţilor, de a se plăti cu preferinţă unui creditor în dauna celorlalţi creditori;

h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14;

i) comiterea altor acţiuni care au adus daune proprietăţii debitorului.

Astfel, existența a cel puțin uneia dintre aceste condiții speciale, menționate la art. 248, alin. (1), lit. a)-i) din Legea insolvabilității alături de condițiile generale ale răspunderii civile menționate mai sus, generează un raport juridic civil de natură delictuală, care se caracterizează sub aspectul conținutului său, în dreptul administratorului insolvabilității/lichidatorului de a pretinde de la membrii organelor de conducere a debitorului insolvabil precum și de la orice altă persoană să suporte o parte din datoriile debitorului insolvabil, dacă aceștea au cauzat insolvabilitatea debitorului prin una dintre acțiunile prevăzute de art. 248, alin. (1), lit. a)-i) din Legea insolvabilității.

Pe lîngă aceste condiții generale și speciale ale răspunderii civile delictuale și cumulativ cu acestea, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, este necesar ca aceste persoane să fi deținut calitatea de membru al organelor de conducere a debitorului insolvabil în sensul specificat la art. 247, alin. (1) din Legea insolvabilității la data intentării procesului de insolvabilitate sau pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Aceasta, însă, este regula generală, de la care se admit excepții, legiuitorul menționînd în textul art. 248, alin. (1) din Legea insolvabilității cu referire la subiecții de drept pasibili să fie

atrași la răspundere subsidiară sintagma ”precum și de orice altă persoană”, condiția de bază fiind ca între acțiunile ilicite imputabile membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil sau oricărei alte persoane și cauzarea stării de insolvabilitate a debitorului să existe o legătură cauzală directă.

Astfel, din prevederile art. 247, alin. (2) din Legea insolvabilității rezultă că prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care deţineau funcţiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deţinut aceste funcţii pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Conform Deciziei Î.S. ”Camera Înregistrării de Stat” din 13.03.2014, anexată la materialele cauzei (Vol. I, f.d. 240), Extrasului din Registrul de Stat al Persoanelor Juridice (Vol. I, f.d. 241) și Informației eliberate de Agenția Servicii Publice (Vol. I, f.d. 243) ***** a exercitat funcția de președinte al CCL nr. 145 în perioada premergătoare intentării procesului de insolvabilitate, iar *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****a au exercitat atribuții de membri ai cîrmuirii CCL nr. 145.

***** a exercitat funcția de contabil șef al CCL nr. 145 (Vol. I, f.d. 190).

Astfel, prin raportare la prevederile art. 247, alin. (1) din Legea insolvabilității, persoanele menționate mai sus dețineau statut de membri ai organelor de conducere al debitorului insolvabil CCL nr. 145.

Deci, la caz este întrunită premisa generală de angajare a răspunderii subsidiare a pîrîților, stabilindu-se cert că aceștea dețineau statut de membr ai organelor de conducere ale debitorului insolvabil în ultimele 24 luni anterioare intentării procesului de insolvabilitate față de CCL nr. 145.

Însă, această premisă generală prin sine însăși nu este suficientă pentru a atrage la răspundere civilă delictuală subsidiară membrii organelor de conducere ale debitorului insolvabil, fiind necesar să fie întrunite *condițiile generale* de angajare a răspunderii civile delictuale (fapta ilicită, prejudiciu, raport de cauzalitate și vinovăție), și cumulativ cu acestea, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, este necesar să fie îndeplinită cel puțin una din *condițiile speciale* de angajare a răspunderii civile delictuale, prevăzute de art. 248, alin. (1) din Legea insolvabilității.

La examinarea chestiunii privind atragerea la răspundere subsidiară a pîrîtului, instanța de judecată se va conduce de prevederile art. 1998, alin. (2) Cod civil, din care rezultă că prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege și de prevederile art. 1998, alin. (3) Cod civil, din care rezultă că o altă persoană decît autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege.

La fel, instanța de judecată se va conduce și de prevederile art. 240, alin. (3) CPC, din care rezultă că instanța de judecată adoptă hotărîrea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant și art. 118, alin. (1) CPC din care rezultă că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Din cuprinsul cererii de chemare în judecată rezultă că reclamantul Serviciul Fiscal de Stat a invocat ca temei de atragere la răspundere subsidiară prevederile art. 247, 248, alin. (1), lit. f), h) și i) din Legea insolvabilității.

Astfel, instanța de judecată va reieși la examinarea cauzei din temeiurile de drept invocate de reclamantul Serviciul Fiscal de Stat în cererea sa.

Cu referire la temeiul de atragere la răspundere subsidiară prevăzut de *art. 248, alin. (1), lit. f)* din Legea insolvabilității ce se referă la dispunerea continuării unei activități a debitorului care-l duce în mod vădit la incapacitate de plată, instanța de insolvabilitate a constatat în procesul

examinării cauzei, că de către reclamant, contrar prevederilor art. 118, alin. (1) CPC, nu au fost prezentate nici un fel de probe, care ar demonstra comiterea de către pîrîți a acestui delict.

Reclamantul nu a argumentat și nici nu a menționat în ce anume consta activitatea debitorului care îl ducea în mod vădit la incapacitate de plată și prin ce act concret au dispus pîrîții continuarea acestei activități, cînd anume și în ce circumstanțe s-a dispus continuarea acestei activități.

La dosar lipsesc în acest sens procese-verbale ale adunării generale a membrilor CCL nr. 145 sau orice alte dispoziții, ordine, instrucțiuni pe care pîrîții le-ar fi dat angajaților acestei persoane juridice sau oricărei alte persoane în acest sens.

În lipsa unor probe pertinente, instanța de judecată constată că reclamantul nu a probat sub nici o formă existența acestui temei de atragere la răspundere subsidiară în privința fiecărui pîrît în parte și în privința tuturor pîrîților în general, toate afirmațiile cuprinse în cererea de chemare în judecată în acest sens avînd un caracter pur declarativ.

De asemenea, reclamantul nu a demonstrat legătura cauzală dintre temeiul prevăzut de art. 248, alin. (1), lit. f) din Legea insolvabilității și cauzarea stării de insolvabilitate, precum și suma pretinsă a fi încasată de la pîrîți în mărime de 3 159 286,95 lei.

Prin urmare, cu referire la temeiul prevăzut de art. 248, alin. (1), lit. f) din Legea insolvabilității, instanța de judecată a stabilit cert că, la caz, nu sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale față de pîrît.

Cu referire la temeiul de atragere la răspundere subsidiară prevăzut de *art. 248, alin. (1), lit. h)* din Legea insolvabilității invocat de reprezentantul S.A. ”Termoelectrica”, instanța de judecată relevă următoarele.

Temeiul prevăzut de art. 248, alin. (1), lit. h) din Legea insolvabilității poate fi imputat doar administratorului persoanei juridice, în cazul dat, președintelui CCL nr. 145, pornind de la premisa că reieșind din prevederile art. 177, alin. (1) Cod civil persoana juridică își exercită, de la data constituirii, drepturile și își execută obligațiile prin administrator, pct. 5.6. din Statutul CCL nr. 145 (Vol. I, f.d. 40-50; 234-239).

Membrii cîrmuirii și contabilul-șef nu reprezintă CCL nr. 145 în raport cu terții și nu dispun de competența de a depune cerere introductivă în instanța de insolvabilitate.

Corespunzător, din cercul subiecților prevăzuți de art. 247, alin. (1) din Legea insolvabilității, faptul nedepunerii cererii introductive în termenul prevăzut de art. 14, alin. (3), prevăzut ca temei de atragere la răspundere subsidiară în art. 248, alin. (1), lit. h) din Legea insolvabilității, îi poate fi imputat doar Președintelui CCL nr. 145, și nicidecum altor categorii de membri ai organelor de conducere a debitorului insolvabil.

Conform art. 14, alin. (3) din Legea insolvabilității, debitorul este obligat să depună cererea introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin. (2) și la art. 10 alin. (2), iar conform alin. (4) al aceluiași articol dacă debitorul nu depune cererea introductivă în cazurile și în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislația în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociații cu răspundere nelimitată și lichidatorul debitorului răspund subsidiar în fața creditorilor pentru obligațiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin. (3).

Instanța de insolvabilitate relevă că inacțiunea prevăzută de art. 248, alin. (1), lit. h) din Legea insolvabilității, adică nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14, spre deosebire de celelalte temeiuri, prevăzute în art. 248, alin. (1) din Legea insolvabilității, are specificul său și anume:

- inacțiunile prevăzute la acest articol nu duc la apariția stării de insolvabilitate, or, anume apariția acestei stări de insolvabilitate îl obligă pe administratorul societății comerciale să depună cerere introductivă;

- nedepunerea cererii introductive, duce la încasarea doar a obligațiilor, apărute după expirarea termenului prevăzut la art. 14, alin. (3) din Legea insolvabilității, neavând relevanță suma creanțelor validate în cadrul procesului de insolvabilitate. Corespunzător, pentru atragerea la răspundere subsidiară prin prisma acestui articol, urma a fi stabilită data survenirii stării de insolvabilitate, termenul limită de depunere a cererii introductive, obligațiile, apărute după expirarea acestui termen.

La caz, reprezentantul S.A. ”Termoelectrica” a invocat prevederile acestui articol fără a concretiza aceste date, care însă sunt de o importanță majoră în vederea stabilirii premiselor și condițiilor de atragere la răspundere subsidiară în temeiul art. 248, alin. (1), lit. h) din Legea insolvabilității.

Nu ține de competența instanței de insolvabilitate de a stabili aceste date de sine stătător, în baza probelor anexate, aceasta fiind obligația persoanei care a înaintat acțiunea în justiție, instanța de judecată examinînd cauza prin prisma prevederilor art. 240, alin. (3) CPC și în baza probelor anexate la materialele dosarului.

La materialele dosarului nu au fost anexate nici un fel de probe din care ar rezulta cert data la care a survenit starea de insolvabilitate a CCL nr. 145, iar instanța de judecată nu poate să-și bazeze hotărîrea sa pe presupunerile reprezentantului S.A. ”Termoelectrica”, care nu sunt confirmate prin nici un fel de mijloace de probă, ci doar pe fapte cert stabilite în procesul examinării cauzei, confirmate prin probe admisibile și pertinente.

Survenirea temeiului general de intentarea a procesului de insolvabilitate poate fi determinat doar în coraport cu starea financiară generală a societăţii comerciale, existenţa sau lipsa bunurilor mobile şi imobile, a rulajelor financiare pe conturile bancare deţinute, precum şi alte date care descriu tabloul patrimonial în ansamblu al debitorului la o anumită dată.

Însă, careva probe care ar demonstra acest fapt, la materialele cauzei nu au fost anexate.

În afară de aceasta, nu s-a probat sub nici o formă legătura cauzală dintre suma pretinsă a fi încasată de la pîrîți în mărime de 3 159 286,95 lei și inacțiunea președintelui CCL nr. 145 de nedepunere a cererii introductive în termenul prevăzut de art. 14, alin. (3) din Legea insolvabilității, ținînd cont de specificul acestui temei de atragere la răspundere subsidiară la care s-a făcut referire mai sus.

Corespunzător, pentru atragerea la răspundere subsidiară prin prisma acestui articol, urmau a fi stabilite: data concretă la care a survenit incapacitatea de plată a debitorului CCL nr. 145, obligațiile debitorului apărute după expirarea acestui termen și legătura cauzală între fapta de nedepunere a cererii introductive în termenul prevăzut de lege și aceste obligații, ceea ce nu s-a făcut de către reclamant.

Referitor la temeiul prevăzut de art. *248, alin. (1), lit. i)* din Legea insolvabilității menționat atît în cererea de chemare în judecată depusă inițial (Vol. I, f.d. 3-5), cît și în Amendamentul la cererea de chemare în judecată (Vol. I, f.d. 97-101), precum și în cadrul dezbaterilor judiciare, instanța de insolvabilitate a constatat în mod cert că reprezentantul S.A. ”Termoelectrica” nu a specificat sub nici o formă în ce constau *alte fapte comise cu intenție de către pîrîți, care au cauzat insolvabilitatea debitorului*.

Reieșind din cele expuse mai sus, instanța de judecată ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată este nefondată, are un vădit caracter declarativ și urmează să fie respinsă, la

dosar lipsind cu desăvîrşire probe care să confirme circumstanţele de fapt la care s-a făcut referire în cererea de chemare în judecată.

În conformitate cu art. 238-241 CPC, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Adunarea creditorilor CCL nr. 145, reprezentată de S.A. ”Termoelectrica” către *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, ***** cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil CCL nr. 145.

Hotărîrea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Central).

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Gheorghe MÎŢU